

kunde have ligget hos Flertallet eller hos flere af Flertallet nogen mere Tilbøjelighed til Smødekommener under andre politiske Forhold (Stemmer: Hør!). Ja, de Herrer maa høre det, og de maa erkjende, at deres Stilling jo for en Del er Skyld i, at vi ikke kunne gaa med til at gaa ind paa deres Forslag, det kunne de jo nok forstaa; havde de været med til at skaffe de politiske Hindringer af Veien, kunne vi maasse lettere have enedes om de Forhold, som Mindretallet vil have os til at gaa ind paa. Jeg antager, at jeg dermed har omtalt netop de 4 Hovedpunkter, som det var mig paalagt mig nærmere at udvillie.

Aufjær: Den ærede Ordfører yttrede igaar under sin Forhandling med den høitærede Krigsminister, at den ærede Minister ikke havde Greb paa at finde, hvad der var Flertallet behageligt. Den ærede Minister riposterede ved at sige, at dette heller ikke var hans Tanke; men at han kun fremkom med, hvad han ansaa for rigtig og forsvareligt, og herpaa svarede den ærede Ordfører atter, at det var netop dette, Flertallet vilde; det var netop Sandhed og Ret, det vilde. Smidderid have baade det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) i Formiddagsmødet og den ærede Ordfører iaften gjort en Modifikation heri, nemlig den, at det kun var Tilfældet, for saa vidt det ikke kom i Strid med de politiske Forhold, det vil sige, de politiske Forhold saaledes som disse bestemme dem selv. Under sit sidste Foredrag yttrede nu den ærede Ordfører Noget om, at det storforneede Krudt maasse kunne hjælpe til at skaffe Hindringerne af Veien; men jeg skal tillade mig at sige, at jeg tror, der er et meget simplere Middel til at skaffe en stor Del af de Hindringer af Veien, som for Diebliffet ere tilstede, nemlig et Par Mandatnedlæggelser. — Jeg skal nu gaa over til den Sag, som bragte mig til at bede om Ordet, nemlig Depotfagen i Aarhus. Den ærede Ordfører mente, at de paagjældende Depotbestyrere vare, naar de ikke havde sørget for at faae Forholdene forandrede, i Brøde. (Ordføreren: Nei, saadanne Udtryk bruger jeg ikke!) Ja, han mente i alt Fald, at de da havde forsømt deres Pligt. Dette hænger ganske sammen med den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører betragter Indkvarteringsforholdene; thi derefter skulde man virkelig tro, det var hans Mening, at Indkvarteringsbestyrerne kunde faae Byens Borgere til at ombygge Byen. Han vilde have, at man skulde tvinge Byens Befolkning, de enkelte Borgere, til hver at tage et Par Mænd i Kvarter, behandle dem godt, pleie dem, optage dem i Familien og i det Hele taget behandle dem paa en smuk og net Maade. Dersom Menneskene vare saa gode, som de burde være, vilde jeg ganske vist være enig med den ærede Ordfører i at ønske det unge Mandskab behandlet paa denne Maade; men

Menneskene ere nu engang ikke saa gode, som de burde være, og naar man derfor forbeholder det unge Mandskab i Kvarter hos Byens Borgere, leie de dem ud. De faae det da saaledes, som Indkvarteringsforordningen af 15de November 1816 § 9 siger, nemlig at Underofficererne og de Gemene, som det dengang hed, skulle modtage det Kvarter, Værter hyder dem, naar det kun er tæt paa Tag og Fag, Vinduer og Døre, hvorhos der skal være et Bord, en Bænk, en Træstol, en Spyttebakke og andre Smaasager, men meget hyggeligt bliver det ikke; det er Alt, hvad vi have at holde os til. Ganske paa samme Maade forholder det sig med disse Depoter. Man faar Underretning fra Krigsbestyrelsen om, at man til Depotlokaler kan anvende indtil et saa og saa stort Beløb; dersom man kan faae dem billigere, er det saa meget desto bedre. Man gaar nu paa Sagt rundt omkring i Byen for at se de saa Lokaler, som ere disponible i en By, der er i en saadan Udvikling som Aarhus, for at anvende dem til et saadant Brug. Man rynker paa Næsen af dem og siger: Dem kunne vi ikke bruge. Man henvender sig til Folk i Byen og siger: Herregud, kan da Ingen anvise os et Lokale, som det er muligt at faae tilleie for en rimelig Betaling, men Faktum er, at der intet er. Da man nu ikke kan lade disse Gjenstande henligge paa Gaden, og man ikke kan faae anvist noget forsvareligt Lokale, af den ganske simple Grund, at der ikke er noget saadant at faae, bliver man nødt til at tage det Lokale, man kan faae; men det ærede Medlem kan være fuldkommen overbevist om, at der ikke er en eneste Afdelingschef, som har modtaget et saadant Lokale, uden samtidigt dermed at skrive til sin militære Forsatte: Jeg har leiet dette Lokale; det er af den og den Bestaffenhed, men der er intet andet at faae. Nu staar man der, hvad skal man gjøre? Man kan ikke fremtvinge andre Lokaler end dem, som Forholdene tilstede at leie, og Forholdene i Aarhus ere af en saadan Bestaffenhed, at jeg f. Ex. ved den Bataillon, jeg nu har, maa have min Munderingsbeholdning i et tidligere Pashus, ved hvis Yvermur der ligger en overordentlig stor Kulbunte. Baade min Formand i Kommandoen og jeg have gjentagne Gange gjort opmærksom paa, at det efter vor Mening var usforsvarligt at have en saa kostbar Beholdning oplagt paa en saadan Maade; men man har sagt til os: Kan De faae et andet Lokale dertil, saa vær saa god at tage det. Vi have gjort os den yderste Umage derfor, men det har ikke været os muligt, da der ikke eksisterer noget saadant Lokale, hvad der er naturligt i en By, som er i en saa stærk Udvikling som Aarhus. Det er derfor overmaade forstandigt, at den ærede Krigsminister har søgt at gjøre en Ende paa den Slags Forhold. Den anden Bataillon har, som den ærede Minister har gjort opmærksom paa, sit Munderingskammer ovenover en